

**CĂTRE,
CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII,**

Subscrisa **Asociația “Forumul Judecătorilor din România”**, persoană juridică de drept privat, independentă, nonprofit, neguvernamentală și apolitică, asociație profesională a judecătorilor, care își propune să contribuie la progresul societății prin acțiuni ce au drept scop realizarea unei justiții independente, imparțiale și performante, afirmarea și apărarea independenței justiției față de celelalte puteri ale statului, precum și prin inițierea, organizarea, sprijinirea, coordonarea și realizarea de proiecte privind îmbunătățirea, modernizarea și reformarea sistemului de administrare a justiției, formulează prezenta

**CERERE DE APĂRARE A INDEPENDENȚEI
SISTEMULUI JUDICIAR**

față de afirmațiile recente ale Președintelui Camerei Deputaților, domnul Liviu Nicolae Dragnea, din data de 16 decembrie 2018, pentru următoarele motive:

Cu ocazia **Consiliului Național al Partidului Social Democrat**, acesta a făcut afirmațiile de mai jos, în cadrul unui discurs preluat în direct de posturile radio și TV:

„Am văzut, în schimb, că Adrian Năstase a fost condamnat în România pe prejudiciu 0 (zero), adică ai pagubă zero, dar trebuie să mergi la pușcărie pentru a da un exemplu societății. Acestea sunt cazurile de corupție din România, din acest motiv este România o țară coruptă? Nu cumva toate aceste lucruri, toată această construcție este făcută doar pentru ca oricine dintre politicieni, oricine din presă și nu numai, și din alte instituții, care ar vrea să pună problema românește să poa` să aibă gura închisă. Nu cumva acesta este motivul?!”

(...)

„Vorbim de justiție... N-am nimic cu doamna Iohannis și vă spun foarte sincer, vorbim doar despre justiție, dar dacă oricare din această sală, sau eu, nu știu, Liviu Pleșoianu am fi acuzați și chemați la procurori și noi nu am merge, nici prima dată, nici a doua oară. Dom`ne, eu sunt răcit și Liviu are de făcut o vizită de făcut în Franța, cam ce credeți că s-ar întâmpla? Oricare dintre dumeavoastră. Cu duba ne-ar lua. Ce arată asta? Nu numai justiție selectivă...Tupeu! Credința că sunt deasupra legii”.

(...)

“Avem, de asemenea, corupție de putere la cel mai înalt nivel – s-a vorbit, se va mai vorbi, despre mii de oameni trimisi în închisoare nevinovați, mii de oameni trimiși în

închisoare pe probe falsificate, mii de oameni trimiși în închisoare de niste complete constituite nelegal. Mii de oameni care stau în continuare în procese, alții care stau în anchetă, tot nelegal. Aveți impresia cumva ca în această perioada s-a schimbat ceva în atitudinea procurorilor? Nici vorba!

Daca aveți șansa să auziți că oamenii vorbesc, nu-i mai poate opri nimeni să vorbească, cum se procedează în continuare în anchete, o să va îngroziti. Nu numai procurorii, și polițiștii judiciariști, care amenință martorii, pur și simplu-i amenință, de fata cu avocatii, nu mai au nicio jena, nu mai au nicio jenă... De ce? Pentru că ei spun ca noi n-o să avem puterea să mergem până la capăt și că va interveni restauratia, adică o să se refaca statul paralel mai abtitor decât a fost înainte și vă arătăm noi, că noi suntem legea. Noi facem legea și voi trebuie să o respectați, nu noi!”

(...)

“Pentru ei este normal să discute procurorul cu judecătorul și cu securistul să spună «Pă Boștinaru îl scăpăm, că e băiat simpatic, dar pă Angel Târvă, nu (îmi pare rău, Angel). Angel Târvă a fluierat în biserică, trebuie pedepsit, l-a supărat și pă Marian Opreșan». Așa se iau deciziile, oameni buni! Nu vă mai alintați! Nu vă mai lăsați păcăliți!”

(...)

„Aștia-s fariseii care au pus mâna pe justiție, adică eu nu mai pot accepta toate minciunile care vin din Vest și care spun că noi vrem să dăm legi pentru mine și pentru Tăriceanu, noi vrem să dăm legi care să afecteze independența justiției, independența judecătorului, a procurorilor, nepunând mâna pe un articol clar”.

(...)

“Să citiți raportul MCV! Eu nu am găsit niciun rând, niciun cuvânt in care sa se vorbească despre independenta judecătorilor. Eu credeam că asta este cel mai important lucru. Se vorbește despre procurori, dar nu despre judecători. Deci nu-i intereseaza independenta judecatorilor. Normal! Că dacă judecătorii sunt independenți nu mai pot fi șantajați, nu mai pot fi amenințați, atunci – cum spunea și colegul meu mai devreme - apare speranta în Romania că te poți duce în fața instanței și să zicem, prin absurd, măcar 5 din 10 să creadă că, daca esti nevinovat, nu patesti nimic. Nu ca acuma, pentru că aici este ... depinde unde apuci. Sunt și bancuri amare pe tema asta. Acesti procurori si acești purtatori de epoleti au frant cu adevarat independenta Justiției”.

(...)

“Caline, știi că ne-a mai facut niște dosare? Îți spun azi, de ziua Vioricăi. Al meu, pe vizita din America de anul trecut. li spun d-lui Uncheselu (procuror DNA, nn) să meargă în continuare, dar îi spun unde ajunge: la un ambasador. Și să văd dacă îl țin genunchii, că dacă nu, are o mare problemă!”

(...)

“Justitia din aceasta tara trebuie resetată”.

(...)

Caracterul exacerbant al discursului politic indicat, pornind de la concepte de răspuns vindicativ al justiției, identificată cu așa-zisul „stat paralel”, reprezintă un derapaj evident de la principiile democrației și conturează imaginea unei amenințări serioase la independența justiției.

Discursul nu constituie o expresie a unei simple judecăți de valoare, ci conține **afirmații factuale, concrete, care nu corespund realității:**

- condamnarea unei persoane individualizate, pentru o infracțiune despre care se susține că nu ar fi avut prejudiciu material, deși acesta a fost reținut în hotărârea penală;

- existența a mii de persoane condamnate la pedepse cu executare, deși ar fi fost nevinovate, a mii de persoane pretins condamnate la închisoare în baza unor probe pretins falsificate, a mii de persoane condamnate la închisoare cu executare de complete pretins nelegal constituite sau a mii de persoane care ar fi judecate sau urmărite penal în mod nelegal;

- indicarea unei practici generalizate, a unor pretinse abuzuri ale procurorilor și polițiștilor judiciari, constând în amenințarea martorilor în prezența avocaților, respectiv a unei atitudini generalizate atribuite acestora, în sensul că ar încălca legea și ar impune persoanelor cercetate reguli create de aceștia;

- descrierea generală a deciziilor judecătorilor, cu un pretins grad ridicat de certitudine, ca fiind rezultatul unei înțelegeri cu procurorul sau „securistul”, bazate pe simpatii sau antipatii personale;

- indicarea unui grup de persoane, nedefinit, ca fiind cel care a „pus mâna pe justiție” sau a „frânt cu adevărat independența justiției”;

- contrazicerea realității evidente rezultate din simpla lectură a raportului MCV, în sensul că acesta nu ar conține nicio referință cu privire la independența judecătorilor;

- utilizarea unui sofism potrivit căruia, în prezent, chiar dacă ești nevinovat, poți fi condamnat și că numai în viitor poate apărea speranța unei decizii corecte, atunci când judecătorii nu ar mai fi șantajați sau amenințați.

În plus, discursul conține sintagme generalizatoare precum „justiție selectivă” sau „justiția ... trebuie resetată”, care pot afecta grav încrederea cetățenilor în actul de justiție, acesta fiind plasat în sfera arbitrariului, a bunului plac sau a unui sistem nefuncțional, prin analogie cu sistemele tehnice, care ar necesita ștergerea și reinițializarea.

Totodată, acest discurs este unul recurent, respectiv se repetă periodic, ciclic, de altfel prin Hotărârea Plenului CSM nr.779/04.07.2018 a fost admisă o cerere similară de apărare a independenței sistemului judiciar, formulată de Asociația Forumul Judecătorilor din România, cerere însușită de peste 1500 de judecători, procurori, magistrați-asistenți și auditori de justiție.

În analiza aspectelor care fac obiectul cererii de apărare a independenței sistemului judiciar, trebuie pornit de la dispozițiile constituționale și legale care consacră independența și imparțialitatea sistemului judiciar, precum și a celor care garantează libertatea de exprimare.

În conformitate cu dispozițiile art.133 alin.1 din Constituția României, precum și ale art. 1 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, **Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.**

Conform art.75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, **„Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea.”**

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite prin art. 124 alin. 3 și art. 132 alin. 1 din Constituție, art. 2 alin. 3 și art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind

statutul judecătorilor și procurorilor, precum și de art. 3 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în reglementările internaționale, astfel:

- „**Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului**”, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a ONU, precizează în cuprinsul pct. 1 că „independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”. În cadrul aceluiași principii, în cuprinsul pct. 2 se menționează că „sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”.

- „**Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delincvenților**”, adoptată la Congresul a VIII-lea al Organizației Națiunilor Unite prevede la pct. 4 că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

- **Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre** privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, care, dorind să promoveze independența sistemului judiciar, a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu. Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor. Documentul prevede că sensul de „independența judecătorilor” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Conținutul acestui principiu constă în obligația executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, „că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar”.

Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru înfăptuirea justiției, ci în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Independența este privită ca „*atribut al funcției, care îi permite judecătorului să acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență*”.

Articolul 1 alin. (4) din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească.

Datele speței pun în discuție, printre altele, raportul dintre limitele discursului public al oamenilor politici și necesitatea apărării unor valori precum independența justiției și reputația corpului magistraților. Din această perspectivă, oamenii politici sunt ținuți să-și exercite dreptul la liberă exprimare doar în anumite limite atunci când sunt puse în discuție valori precum independența, autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Modalitatea de exprimare creează un dubiu greu de înlăturat cu privire la independența magistraților, cu consecința afectării imaginii sistemului de justiție.

O asemenea abordare, care nu poate fi circumscrisă libertății de opinie, ca formă de manifestare a libertății de exprimare, afectează atât independența sistemului judiciar, cât și încrederea pe care, într-o societate democratică, organele judiciare și instituțiile din sistemul judiciar trebuie să o inspire opiniei publice (în competența, corectitudinea și probitatea pe care,

în mod legitim, orice persoană care încredințează magistraților apărarea drepturilor sale le așteaptă).

Într-un stat de drept, nimeni - și cu atât mai puțin un reprezentant al uneia din celelalte două puteri, chiar dacă are calitatea de inculpat ori de condamnat penal - nu are dreptul să extrapoleze nemulțumirile referitoare la instrumentarea unei anumite cauze, asupra întregului sistem judiciar. În măsura în care se procedează astfel, **persoana care face aceste afirmații generalizatoare aduce, inevitabil, atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, cu consecința afectării prestigiului justiției și, implicit, a independenței și reputației magistraților.**

Puterea judecătorească trebuie să fie independentă, ceea ce implică existența unor anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a apăra independentă și imparțialitatea magistratului.

Când, din motive infame, se urmărește diminuarea funcției și a rolului puterii judecătorești, statul pierde calitatea de stat de drept, cu toate consecințele și implicațiile socio-economice ce decurg din aceasta.

În Raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 se precizează că **„principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat”** - (pct. 75).

Consiliul Superior al Magistraturii este singura autoritate statală care gestionează cariera magistraților și are obligația constituțională de a apăra independența acestora, interesul de a proteja reputația și de a asigura autoritatea magistraților fiind superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora.

Rapoartele MCV subliniază constant faptul că ar trebui să se întreprindă măsuri suplimentare pentru a furniza un sprijin adecvat magistraților împotriva cărora sunt îndreptate critici ce subminează independența justiției, nicidecum recomandarea că ar fi necesare asalturi ale politicianilor asupra judecătorilor și procurorilor din România.

Pe cale de consecință, se impune apărarea justiției ca sistem, întrucât afirmațiile formulate în condițiile arătate sunt de natură să producă un impact negativ asupra sistemului judiciar, aducând atingere independenței, prestigiului și credibilității în ansamblul său.

judecător Dragoș Călin, Curtea de Apel București, co-președinte
 judecător Anca Codreanu, Tribunalul Brașov, co-președinte

